

KTÓRA JEST
GODZINA?

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego dla edukacji wczesnoszkolnej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

Która jest godzina? **czas trwania:** 45 minut

Klasa: II**Cele ucznia:**

- pyta o godzinę,
- udziela odpowiedzi na pytanie o godzinę,
- wpisuje liczebniki w luki wyrazowe,
- odczytuje godzinę na zegarze ze wskazówkami.

Metody i techniki:

wskazywanie, pytania i odpowiedzi, gra z elementami dramy, uzupełnianie luk międzywyrazowych.

Formy pracy:

praca z całą klasą, praca grupowa, praca samodzielna.

Środki dydaktyczne:

duży edukacyjny zegar z przesuwanymi wskazówkami, karty pracy – ksero zegara bez wskazówek oraz dymki z komiksu do wypełnienia.

Przebieg lekcji

Rozgrzewka: powtórzenie liczebników. Nauczyciel mówi liczebnik, a dzieci mają wskazać przedmioty w klasie, których liczba odpowiada tej podanej przez nauczyciela. Po chwili liczebnik jest mówiony przez któregoś z uczniów.

Faza wstępna:

Nauczyciel wyjmuje duży zegar ze wskazówkami i pyta uczniów, jak myślą jaki będzie temat lekcji. Po otrzymaniu poprawnej odpowiedzi, zapisuje temat lekcji i podaje uczniom cele lekcji w języku ucznia. Cele te są także zapisane na trzech kartkach, które umieszcza magnesami na tablicy. Ustawia jakąś godzinę i pyta, patrząc na dzieci: *What's the time?* Po chwili innym tonem odpowiada: *It's three o'clock.* Następnie nauczyciel ustawia kolejną pełną godzinę i pyta o to samo. Dzieci obserwują jego wypowiedzi, po czym włączają się do zabawy.

Faza ćwiczeń 1:

Nauczyciel zaprasza dzieci do kolejnego ćwiczenia. Ich zadaniem jest pokazać godzinę, ustawiając ramiona w odpowiedniej pozycji. Najpierw nauczyciel pokazuje wzór z dwoma lub trzema uczniami, a później zaprasza uczniów do pracy w grupach, które dobrane są w sposób przypadkowy, na przykład za pomocą kolorowych zakrętek do

butelek. Każda grupa ma cztery tury. Wygrywa ta, która odczyta jak najwięcej godzin z „zegarów” przeciwników.

Faza ćwiczeń 2:

Następnie nauczyciel zaprasza uczniów do gry z elementami dramy. Celem gry jest nie dać się złapać przez złego wilka. *Mr. Wolf* to nauczyciel, a dzieci grają rolę kurczaczków. Dzieci stoją w linii z jedną ręką przy ścianie, a nauczyciel w odległości około dwóch metrów od nich. Uczniowie wołają do nauczyciela: *What's the time?* albo *What's the time Mr Wolf?* Nauczyciel odpowiada na przykład: *It's one o'clock* i stawia krok w kierunku dzieci. One robią to samo. Po chwili znowu zadają pytanie. Procedura będzie cały czas taka sama, aż do momentu, kiedy nauczyciel powie: *It's dinner time*. Wtedy dzieci biegną tak szybko, jak tylko mogą z powrotem do ściany. Kiedy dorosły dotyka je w ramię, odpadają. Wygrywa ostatni na placu gry.

Faza ćwiczeń 3:

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólną zabawę i mówi, że jest ciekawy co by było, gdyby zegary mogły mówić. Padają różne odpowiedzi, ale nauczyciel trzyma się wersji, iż na pewno podałyby godzinę. Rozdaje uczniom dwie kartki – pierwsza A4 z kopią zegara bez wskazówek i druga A5 z dymkiem jak w komiksie i wpisem do uzupełnienia: *It's..... o'clock*. Zadaniem dzieci jest samodzielnie wybrać pełną godzinę, zaznaczyć ją na zegarze oraz uzupełnić liczebnikiem tekst w dymku. Prace te mają zostać zaczepione na ścianie jako materiał nauki peryferyjnej.

Faza podsumowująca:

Uczniowie siadają w kole na dywanie. Nauczyciel prosi, aby powiedziały czego się dziś nauczyły i jakie umiejętności utrwaliły. Uczniowie wypowiadają się. Nauczyciel odnosi się także do zaczepionych na tablicy celów lekcji. Sprawdza z uczniami, czy wszystkie cele zostały zrealizowane. Gratuluje uczniom pracy i zachęca do wspólnego zawieszenia „gadających zegarów” w odpowiednim miejscu. Od pracy dzieci na lekcji zależy czy zada pracę domową. Nauczyciel robi jeszcze notatki w kartach pracy, również tymi ze SPE.

Komentarz metodyczny

Jeśli w grupie znajduje się uczeń z ADHD, dostaje żeton za dobre sprawowanie. Jeśli jego zachowanie odbiegało bardzo od norm klasowych, nauczyciel zachęca go do autorefleksji, wskazuje mu kontrakt klasowy. Ćwiczenie: *What's the time Mr. Wolf?* to przykład prezentowany przez Alicję Gałązkę (2008, s. 121) w książce *Motywacyjna rola dramy w glottodydaktyce*, wydawnictwo Impuls. Pomysł na „gadające zegary” został zaczerpnięty z zeszytu nr 2 zestawu nr 3 *Poradnika Mentora* Anny Gębki-Suska (2018, s. 20).